

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: Кж1-22/21
Дана: 18.02.2021. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Радомана Спарића, председника већа, Весне Димитријевић и Злате Несторовић, чланова већа, са записничарем Татјаном Живковић, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 61. став 1. и 4. Кривичног законика, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Јагодини и браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Садаковића из Јагодине, изјављеним против пресуде Вишег суда у Јагодини К.бр.37/19 од 12.11.2020. године, у седници већа одржаној у смислу одредби члана 447. став 1. и 2. Законика о кривичном поступку, у присуству окривљеног и његовог браниоца, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, дана 18.02.2021. године, једногласно је донео,

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Јагодини и браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Садаковића, а пресуда Вишег суда у Јагодини К.бр.37/19 од 12.11.2020. године, ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К.бр.37/19 од 12.11.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору у трајању од 28.04.2018. године до 28.05.2018. године, која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, у својој породичној кући у селу Н....., са применом електронског надзора, с тим да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Окривљеном је на основу члана 87. КЗ, изречена мера безбедности одузимања предмета, и то: 23 стабљике индијске конопље, висине од 20 цм до 2 м, укупне бруто тежине у сировом стању 15 кг (сасушена нето количине 2450 грама), једна стаклена тегла

у којој се налази сасушена биљна материја зелене боје, налик на опојну дрогу марихуану, укупне нето масе 108,00 грама, једна ПВЦ кеса у којој се налази сасушена биљна материја зелене боје, налик на опојну дрогу марихуану, укупне нето масе 26,70 грама, који су од окривљеног одузети на основу потврде о привременом одузимању предмета ПУ Јагодина ПОП. бр. 5/18 од 28.04.2018. године, као и 7 (седам) лампи са заштитом од метала, један филтер са цревом, седам трафоа беле боје, једна разводна кутија у којој се налази осам аутоматских осигурача, један вентилатор, један временски тајмер, пет кондезатора и једна разводна кутија са две струјне склопке, који су од окривљеног одузети на основу потврде о привременом одузимању предмета ПУ Јагодина ПОП. бр. 2/18 од 23.04.2018. године. Окривљени је обавезан да плати суду паушал у износу од 10.000,00 динара и Вишем јавном тужилаштву у Јагодини на име трошкова кривичног поступка износ од 57.750,00 динар, све у року од 15 дана од пријема пресуде под претњом принудног извршења.

Против првостепене пресуде жалбу су изјавили:

- Виши јавни тужилац у Јагодини, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу укине пресуду Вишег суда у Јагодини К.бр.37/19 од 12.11.2020. године и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљеног АА огласити кривим због извршења продуженог кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 61. став 1. и 4. КЗ и осудити на казну по закону,

- бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Сацаковић, због одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу преиначи побијану пресуду у погледу трошкова кривичног поступка и то у делу који се односи на трошкове поступка ВЈТ Јагодина, тако што би ови трошкови кривичног поступка пали на терет буџетских средстава ВЈТ Јагодина.

У одговору на жалбу Вишег јавног тужиоца у Јагодини, бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Сацаковић је предложио да Апелациони суд одбије ову жалбу као неосновану и потврди првостепену пресуду, уз захтев да се о седници већа обавесте бранилац и окривљени.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу у поднеску Ктж-28/21 од 27.01.2021. године је предложио да Апелациони суд у Крагујевцу усвоји као основану жалбу Вишег јавног тужиоца у Јагодини, укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљеног огласити кривим због извршења продуженог кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 61. став 1. и 4.КЗ и осудити на казну по закону.

Апелациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 447. став 1. и 2. Законика о кривичном поступку (ЗКП), у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Ненада Сацаковића, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, на којој је размотрио списе предмета и испитао побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, у смислу члана 451. став 1. ЗКП, па је по оцени навода и предлога из жалби, одговора на жалбу, као и изјашњења Апелационог јавног тужиоца датог у наведеном поднеску и објашњења изнетих на седници већа, нашао:

Жалбе су неосноване.

Пре свега, неосновано се жалбом Вишег јавног тужиоца првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2.

тачка 2. ЗКП, у вези чега се истиче да пресуда у делу у коме суд образлаже због чега окривљеног АА није огласио кривим због продуженог кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 61. став 1. и 4. КЗ, нема разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, а они који су дати су нејасни и у знатној мери противречни, како садржини исправа тако и исказима датим у поступку.

Наиме, супротно овим жалбеним наводима Апелациони суд налази да су у образложењу првостепене пресуде о свим чињеницама важним за доношење пресуде, дати довољни, јасни и међусобно непротивречни разлози, из којих се закључује да је окривљени извршио кривично дело из члана 246. став 2. КЗ и које је радње предузео ради извршења истог. Такође из наведених разлога се види који докази потврђују чињенице о извршењу предметног кривичног дела и како је првостепени суд ценио изведене доказе, а што је све у складу са садржином изведених доказа на којима се заснивају утврђења првостепеног суда, па се стога неосновано првостепена пресуда побија жалбом јавног тужиоца због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП.

Осим тога, конкретизујући предње жалбене наводе, образложење жалбе јавног тужиоца указује да су предмет побијања чињенице које су предмет доказивања, онако како их утврђује првостепени суд, па су као такве по ставу жалбе послужиле као основ за погрешне чињеничне и правне закључке суда. С тим у вези у жалби јавног тужиоца се истиче да се на основу изведених доказа утврђује да је окривљени АА неовлашћено производио и држао ради продаје супстанцу која је проглашена за опојну дрогу и да је првостепени суд погрешно када је закључио да записник о вештачењу НКТЦ Одсек за КТЦ у Нишу 03/2/11/8 број 234-1250/18 од 06.06.2018. године није прибављен у складу са одредбом члана 117. став 1. ЗКП, јер јавно тужилаштво као орган поступка није писаном наредбом по службеној дужности одредило ово вештачење, нити је исто одређено усменом наредбом јавног тужиоца уз састављање службене белешке. У жалби јавног тужиоца се указује да је у записнику о обављеном вештачењу наведено да је о догађају обавештен заменик ВЈТ Јагодина Миомир Васић, а да је вештачење урађено по захтеву ПУ Јагодина број 03/22/1-234-1623/18 од 07.05.2018. године, из чега се по ставу жалбе може извести закључак да је ова доказна радња предузета у складу са одредбом члана 286. став 4. и 287. став 1. и 2. ЗКП и да је иста изведена на законит начин па самим тим има одговарајућу доказну снагу.

По налажењу Апелационог суда, неосновано се у жалби јавног тужиоца истиче да је полиција била овлашћена да предузме наведену доказну радњу у складу са овлашћењима полиције из члана 286. ЗКП. Наиме, одредбом члана 286. став 1. ЗКП, прописано је да ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саученик не сакрије или не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка. Подношење предметног захтева за вештачење од стране овлашћених лица полиције, која је по налажењу Апелационог суда самостална доказна радња, се не може подвести под овлашћења полиције из члана из члана 286. ЗКП, да у предистражном поступку предузме потребне мере у циљу откривања и обезбеђења трагова кривичних дела и предмета који могу послужити као доказ.

Исто тако неосновано се у жалби Вишег јавног тужиоца истиче да су овлашћена службена лица полиције предметни захтев за вештачења могла поднети у смислу члана 287. став 1. и 2. ЗКП. Наиме, одредбама члана 287. ЗКП, у склопу одредби о овлашћењима органа предистражног поступка, предвиђена су овлашћења полиције да

предузима доказне радње при чему о томе мора без одлагања обавестити надлежног јавног тужиоца (став 1.) а докази, уколико су прибављени у складу са одредбама ЗКП, могу се користити у даљем току кривичног поступка (став 2.).

Пре свега у конкретном случају, како то произилази из списка предмета, истрага против окривљеног АА, због основане сумње да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, је покренута наредбом јавног тужиоца Кти.бр.20/18 од 30.04.2018. године, а предметни захтев за вештачење овлашћена лица полиције су поднела након покретања поступка истраге, тј. 07.05.2018. године.

Овлашћења органа поступка у фази истраге, предвиђена су пак одредбама прописаним у Глави XVI ЗКП, па је тако, између осталог, одредбом члана 298. став 1. ЗКП предвиђено да истрагу спроводи надлежни јавни тужилац, а одредбом члана 299. став 4. ЗКП, да јавни тужилац, који дакле предузима потребне доказне радње, може предузимање појединих доказних радњи поверити полицији у ком случају их полиција предузима у складу са одредбама законика којима су прописана правила о њиховом извођењу.

Одредбом члана 16. став 1. ЗКП, прописано је да судске одлуке се не могу заснивати на доказима који су, непосредно или посредно, сами по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом, овим закоником, другим законом или општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима, осим у поступку који се води због прибављања таквих доказа.

Имајући у виду наведене законске одредбе, те да је захтев за вештачење поднет од овлашћених службених лица полиције у фази истраге, у вези чега не постоји акт јавног тужиоца да им је то поверено у смислу члана 299. став 4. ЗКП, то се и по налажењу Апелационог суда предметни записник о вештачењу сачињен по захтеву ОКП ПУ Јагодина од 07.05.2018. године не може сматрати доказом који је изведен у складу са одредбама ЗКП, па се на истом не може ни заснивати судска одлука.

С обзиром да током поступка није изведен доказ вештачењем, у складу са одредбама ЗКП, на основу кога би се утврдило да сасушена биљна материја зелене боје која је пронађена и одузета од окривљеног дана 28.04.2018. године, у количини од 156,3 грама представља опојну дрогу „Cannabis sativa“ са психоактивниом супстанцом ТХЦ у масеном уделу већем од 0,3%, како се то окривљеном ставља на терет прецизираном оптужницом јавног тужиоца, то је првостепени суд правилно у изреци пресуде изоставио као недоказану радњу неовлашћене производње и држања ради продаје супстанце која је проглашена за опојну дрогу, чиме је отклонио основ теже правне квалификације из члана 246. став 1. КЗ.

Међутим, Апелациони суд налази да је у конкретном случају, правилно у складу са одредбама ЗКП, извршено вештачење биљног материјала добијеног након сушења 23 стабљике индијске конопље, које су одузете од стране полицијских службеника ПУ Јагодина приликом обављеног претреса стана и других просторија окривљеног АА. Наиме, по наредби Вишег јавног тужиоца у Јагодини Кти.бр. 20/18 од 06.06.2018. године НКТЦ Одсек за КТЦ у Нишу је доставио извештај по коме наведене 23 биљке зелене боје, за које је утврђено да се ради о биљкама Cannabis, су укупне нето масе након сушења 2,45 кг.

Код наведеног стања ствари, по налажењу Апелационог суда, с обзиром да су оптужницом, окривљеном АА стављене на терет две радње извршења кривичног дела, односно неовлашћена производња и држање ради продаје опојне дроге и неовлашћено узгајање опојне дроге, које су оптужним актом квалификоване као продужено кривично

дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 61. став 1. и 4. КЗ, а да током поступка нису изведени докази у прилог основаности јавне тужбе у потпуности, односно да током поступка није доказано да је окривљени опојну дрогу неовлашћено држао ради продаје, нити да је неовлашћено производио, то је по оцени овог, првостепени суд правилно нашао да је окривљени, радњама описаним изреком побијане пресуде, извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 КЗ, да је неовлашћено узгајао психоактивну конопљу из које се добија опојна дрога и за такав закључак дао јасне и довољне разлоге, које у свему као правилне прихвата и другостепени суд.

Наиме, изведеним доказима првостепени суд је несумњиво утврдио да је окривљени АА у време, на месту и на начин како је то ближе описано у изреци првостепене пресуде неовлашћено узгајао психоактивну конопљу тако што је посејао 23 комада биљака „Cannabis sativa“ које садрже психоактивну супстанцу ТХЦ у масеном уделу већем од 0,3%, након чега је вршио узгој ових биљака све до њиховог раста и сазревања до висине од 20 цм до 2 м, а које су пронађене приликом вршења претреса помоћних објеката и куће од стране полицијских службеника ПУ Јагодина и одузете у сировом стању, укупне тежине 15 кг, а нето тежине након сушења 2,45 кг.

По налажењу Апелационог суда чињенично стање је правилно и потпуно утврђено како у погледу чињеница, које чине објективно обележје предметног кривичног дела, тако и оних који се тичу кривице окривљеног АА, а квалификацијом радњи окривљеног, описаних у изреци побијане пресуде, по члану 246 став 2 КЗ, првостепени суд је правилно применио кривични закон.

Првостепена пресуда у односу на одлуку о кривичној санкцији није испитивана, с обзиром да у наведеном делу пресуда није побијана од стране овлашћених процесних субјеката.

По оцени Апелационог суда, правилно је првостепени суд, на основу члана 261 и 264 ЗКП, окривљеног обавезао да плати трошкове кривичног поступка, који су правилно утврђени и представљају реалне трошкове настале вођењем овог кривичног поступка, па су жалбени наводи браниоца окривљеног којима се указује да је сиромашног имовног стања и да није у могућности да плати трошкове кривичног поступка, те да би плаћањем износа од 57.750,00 динара било доведено у питање издржавање малолетне деце коју је окривљени дужан да издржава, оцењени као неосновани. Ово посебно са разлога што суд нема података на основу којих би утврдио да би плаћањем трошкова кривичног поступка било доведено у питање издржавање окривљеног или лица која је он дужан да издржава.

Са изнетих разлога, а на основу члана 457. ЗКП, Апелациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар,
Татјана Живковић,с.р.**

**Председник већа – судија,
Радоман Спарић,с.р.**